

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי י"ז באייר תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

כתובות - צ"ג

1. ראובן שמכר שדה לשמעון שדה שלא באחריות, ויצאו על השדה עוררין. האם שמעון יכול לחזור בו?
  - א. קודם שהחזיק בה - יכול לחזור בו. **משהחזיק בה** - אינו יכול לחזור בו, כיון שראובן אומר לו 'שק מלא קשרים קנית' שקיבלת בלא אחריות.
  - ב. לשון ב' - אם החזיק בה - אפילו אם קנה שמעון באחריות אינו יכול לחזור בו, כיון שיאמר ראובן כשתראה לי שטר שטרפו ממך אשלם לך.

2. משנה - מי שהיה נשוי שלש נשים ומת, כתובתה של זו מנה, ושל זו מאתים, ושל זו שלש מאות, ואין כדי חלוקה לכולם. כיצד פסקה המשנה?
  - א. הניח מנה - חולקין בשהו - כיון שלשלתן יש שיעבוד עליו.
  - ב. הניח מאתים - בעלת מנה - 50, בעלת מאתים ובעלת שלש מאות - 75 לכ"א.
  - ג. הניח שלש מאות - בעלת מנה - 50, בעלת מאתים - 100, בעלת שלש מאות - 150. ובברייתא נאמר - זו משנת ר' נתן, אבל רבי חולק וסובר שלעולם חולקות בשווה.

3. מדוע בדין ב' ובדין ג' אינם חולקות בשהו במנה הראשון?
  - א. שמואל: בהניח מאתים - מדובר שה'מאתים' כתבה ל'מנה' דין ודברים אין לי עמך במנה הראשון, ולכן רק השלש מאות חולקות עם המנה את המנה הראשון. אמנם אומרת שרק מלריב עמה במנה הראשון הסתלקה, אך עדיין רוצה לחלוק 25 מהחמישים שקיבלה בעלת השלש מאות. בהניח שלש מאות - מדובר שהשלש מאות כתבה למאתים ולמנה דין ודברים אין לי עמכם במנה הראשון. ולכן חולקות בו רק המנה והמאתים.
  - ב. רבינא: בהניח מאתים - מדובר שבתפיסה ראשונה נפל להן 75, וחלקו כ"א 25, ובתפיסה שניה נפל להם 125, ובו 75 שבו הם שוות חלקות כ"א 25, ובו 50 הנותרים חולקות המאתים והשלש מאות שהם שוות בו.
  - בהניח שלש מאות - מדובר בתפיסה ראשונה כנ"ל, ובתפיסה שניה נפל 225, ובו 75 שבו הם שוות וחלקות כ"א 25, ובו 100 חולקות המאתים והשלש מאות, והחמישים הנותרים משועבדים רק לשלש מאות.

4. שמואל - שנים שהפקידו מעות לקופה משותפת לסחור בהם, זה מנה וזה מאתים - חולקין השכר בשווה, באיזה אופן דיבר שמואל?
  - א. רבה - כשקנו שור לחרישה ועומד לחרישה, כיון שאין חלקו של האחד מועיל בלא חלקו של השני. אבל כשקנו לחרישה אך לבסוף עומד לטביחה - כ"א נוטל לפי מעותיו, את חלקו היחסי באברי הבהמה. ולדבריו יש לפרש ברייתא שמצינו בה שחולקין בשהו, בעומד לחרישה. וכונת המשך הברייתא: שבעומד לטביחה נעשה כמו שלקח זה במאה וזה במאתים ונתערבו.
  - ב. רב המנונא - אפילו בעומד לטביחה - השכר בשווה.

5. שנינו - שלשה שהטילו לכיס, אם פחתו או הותירו חולקין כל אחד לפי מעותיו. כיצד יפרש זאת שמואל?

לא מדובר שנשתכרו מהם, אלא: הותירו - הכוונה שהמעות עצמם הושבחו שהוחלפו מישינים לחדשים ע"י מסחרם, ופיחתו - שנפסלו המטבעות, ואין ראויים רק למכה בפרסת הרגל, וכיון שהמעות בעין כל אחד נוטל לפי מעותיו.

6. משנה - מי שהיה נשוי ארבע נשים ומת, כיצד סדר הקדימה בגביה מן הירושים?
  - א. כשאין זמן כתובתן שוה - הראשונה קודמת לשניה, וכו'.
  - אם השניה טוענת לראשונה שתשבע שלא נפרעה - ראשונה נשבעת לשניה, ושניה לשלישית, ושלישית לרביעית, והרביעית נפרעת שלא בשבועה, [כיון שסבר התנא הזה שהנפרעת מיתומים גדולים - יכולה להפרע שלא בשבועה].
  - בן ננס - וכי מפני שהיא אחרונה נשכרת? אף היא לא תפרע אלא בשבועה. [ובגמ' יבואר טעמו].
  - ב. היו יוצאות כולן ביום אחד - כל הקודמת לחברתה אפילו שעה אחת - זכתה, וכך היו כותבין בירושלים שעות.
  - ג. היו כולן יוצאות בשעה אחת, ואין שם אלא מנה - חולקות בשהו.